yeni SES

Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikasının Yayın Organıdır.

DİSK
BASIN-İŞ
1
KASIM
1978

İşverenin yalan-dolan üzerine kurduğu sömürü mekanizması, işçilerin bilinçli ve kararlı başkaldırışı ve örgütlenmesi sonucu 12 yıl sonra kırılıyor.

ADANA KEMAL MATBAASI İŞÇİLERİ BÜYÜK SINAVA HAZIR:

İşverenin bütün oyunlarını bozarak BASIN-İŞ'te örgütlenen Kemal Matbaasının 60 işçisi "HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ" diyorlar...

EKONOMİK – DEMOKRATİK HAKLARIMIZI ALINCAYA KADAR GREVİ SÜRDÜRECEĞİZ...

İşçi sınıfının içinde sömürülen, ezilen ve beş parasız günler, aylar, yıllar yaşadıktan sonra sınıf değiştirenler, yani işveren olanlar bir başka oluyor!

En vahşi, en acımasız sömürü mekanizmasını içinden çıktığı sınıfa, yani işçi sınıfına uyguluyor.. Kimi zaman ırkçı, kimi zaman dinci, kimi zaman ağbi, baba pozunda, kimi zaman kendine acındırarak işçileri sömürmek istiyor sömürüyor..

İşçiler, bütün bu beylik sömürü yöntemini kavrayıp, sınıf tavrı içine girince, patronun da yöntemi değişiyor. Bu defa işten atma tehditleri ve atmalar, çeşitli baskı ve zulüm yöntemleri ortaya konuluyor.. Böylece patronun gerçek yüzü ortaya çıkıyor, maskesi düşüyor...

Adana Kemal Matbaası işvereni Kemal Dikici'de bu tip lerden birisi... 1966 yılında kapitalist düzenin çeşitli kombinezonlarından yararlanarak sınıf değiştirdi, yani patron oldu. İlk işi yıllarca aç-susuz beraber çalıştığı insanları daha fazla sömürmek, onları yerden yere vurmak oldu..

Irkçı kafakolculukla Sendikalaşan ve grev yapan işçileri da ğıttı.. Tam 12 yıldanberi onları örgütlenme haklarından yoksun, güvencesiz çalıştırdı.. Sömürdükçe sömürdü., milyonlarının üzerine milyonlar, makinalarının yanına düzineyle makina yığdı.. Böylece bugüne kadar gelindi..

Ama şimdi? Evet şimdi işler değişti: Ne ırkçı yaklaşımlar, ne tehdit ve baskı, nede burjuva mekanizmasının türlü oyunları sökmüyor...

Şimdi SINIF BİLİNCİ içinde BASIN-İŞ'te örgütlenen KEMAL MATBAASI işçileri haykırıyor:

"Güney bölgesinde basımevi tekeli kuran Kemal Matbaası işvereni, hangi yola başvurursa vursun, birliğimizi bozamayacaktır. Reddettiği UzlaştırmaKurulu kararını fazlasıyla gerçekleştirinceye, iş güvenliğimizi sağlayıncaya, Sendikamızın bir daha sökülemeyecek biçimde bu işyerinde kalıcı olduğuna inanıncaya kadar demokratik hakkımız olan GREV silahını bırakmayacağız. İSTEKLERİMİZİ SÖKE SÖKE GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ..."

KEMAL MATBAASI'nın yiğit işçileri; BASIN-İŞ'in Genel Başkanı, 1966 grevini yürüten yetkili olarak Sendika adına size sesleniyor: "KAVGA SINIF KAVGASIDIR... KAVGA BİLİNÇLENEN VE ÖRGÜTLENEN KEMAL MATBAASI İŞÇİLERİNİN KAVGASIDIR... BU KAVGADA SINIF SENDİKACILIĞININ SOMUT ÖRNEKLERİ VERİLECEKTİR. KAVGAYA HAZIR OLUN!..."

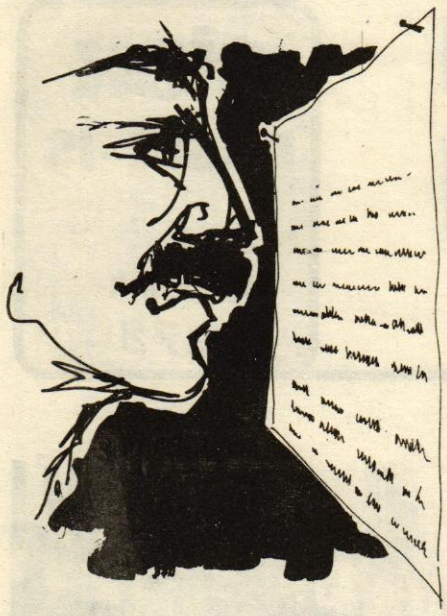

EĞİTİM

ÜRETIM NEDIR?

DİZİ ; 4

Gelin görün ki, Türkiye'de Her işimiz gibi bu iş te tersine dönmüştür. Girişkin kapitalistler için bankalar açılmamıştır. Tam tersine, bankalar için yani Bankalara faiz yığmak için bütün bir millet seferber edilmiştir. Bu millet ölçüsünde faizci sermaye sömürüsü, ancak keyfi isterse ve o da Devlet babanın binbir imtiyazı tekeline geçerse, o zaman birkaç girişkin kapitaliste üç beş kuruş sermaye sağlamayı lütfeder. O yüzden Türkiyede azgın ve aşırı faizci bir sermaye sümresi saltanatı sürerken, girişkin sanayici kapitalizm bir türlü gelişkin olamamıştır.

b)İŞYERİ ve İRAT

Ancak biz Türkiye'deki Devletçi anormal kapitalizmi bir yana bırakalım, normal kapitalisti izliyelim. Tek başına girişkin kapitalist eline geçirdiği para sermaye ile ne yapabilir ? Hiçbir şey, Oturup yese, o sermaye yi üç günde kediye yükler, yahut yeyip tüketir. Kapitalist kişi yalnız baş kalarının paralarını faiz vaadederek cebine toplamkla kalsaydı, o parayı iç beş günde harcar, mirasyedi bir dolandırıcı durumuna düşerdi.

Bizde sık sık görülen ne yazık ki bu olmuştur. Mirasyedilik, dolandırıcılık, rüşvet, iltimas ve arkasından iflâslar, konkordatolar birbirini kovalar. Çünkü, bizim "kapitalist "" dediklerimiz, girişkin kişi olmaktan çok, babasından yahut Devlet babasından kayrılarak ele geçirdikleri hazır paraları "Sermaye" diye kuşa çevirirler.

Girişkin kapitalist kişi eline para geçer geçmez önce kendisine bir İŞYERİ edinir. Kapitalist bu işyerinin sahibi midir? Görünüşte öyledir. Aslına bakarsak o da değildir. Klâsik anlamıyla kapitalist, açtığı işyerinin MÜLKİYETİNE SAHİP değildir. Parayı nasıl kiraladıysa, girişkinliği sayesinde bulduğu sermaye ile işyerini de öyleceKİRALAMIŞTIR.

Kimden? Kiralanan yer arsa ise toprak beyinden, yapı ise emlâk efendisinden. Çünkü bir ülkenin işyeri olmaya elverişli topraklarını ve yapılarını eline geçirmiş bulunan Orta - çağ yadigârı, derebeği artığı bir sosyal Sınıf vardır. Bu sınıf kapitalist çıkarı bakımından yeryüzünden kaldırılmak gerekirdi. Ama, kapitalist sınıfı bunu halk uyanır korkusuyla yapamamıştır. Yâni toprağı, hava ve su gibi millet malı haline sokamamıştır. O yüzden kapitalistler işyeri kurabilmek için toprak ve yapı sahiplerine başvurmak zorunda kalırlar.

Toprakların ve yapıların sahipleri kapitaliste yerlerini babaları hayrına vermezler. Bunu, yâni elindeki yeri ne sahibi kimseye verir, ne de kapitalist böyle bir şeyi kimseden istemeye kalkışacak denli akılsız ve densizdir. Hiç değilse Türkiye dışında işler böyledir.

Ne var ki, Türkiye'de bu mekanizma dahi inanılmayacak kertede tersine işlemiş ve işlemektedir. Bir Devlet baba yetiştirmişizdir. Bu devlet baba, ilkin topraklar üzerinde derin bir adâlet duygusu beslemiş ve yaratmıştı. Osman Gaazi'den beri fethettiği toprakların çoğunu "MİRİ ARAZİ " yapmıştır. Bu toprakların rakabesini (yani mülkiyetini) "BEYTÜL MAL' İ MÜSLİMİN"e (yani Müslümanların malevine) düşürmüştür. Bütün Müslümanlarınve hepimizin malı olan geniş topraklar üzerine gitgide Devlet baba mal sahibi gibi oturmuştur. Sonra beğendiğine o Müslümanların ortak malını kitabına uydurup aktarmıştır.

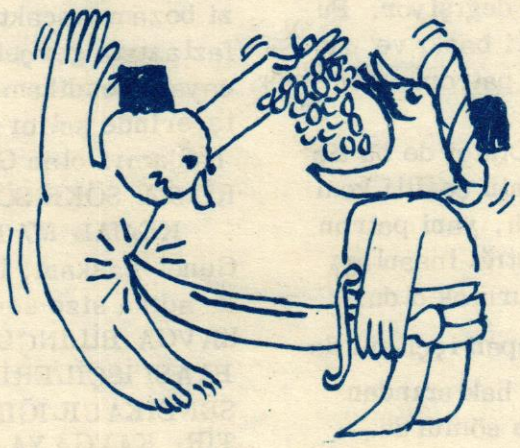

Kırım savaşından beri "BATILI MÜTTEFİKLERİMİZ" sahneye çıkmışlardır. "MÜZAHERET" (arka çıkma) "MUAVENET" (yardımlaşma) adları altında içimize işlediler. Meşhur "Batıcılığımız" burada da imdadımıza yetişip iflâhımızı kesti. Bütün o millet malı olan geniş toprakları ve bayındırlıkları bir kalemde: milletin ortak malı olmaktan çıkardık. "TANZİMAT"dedik. "Kanun'u Esasi" dedik. "Meşrutiyet" dedik. "Cumhuriyet" dedik: en sonunda o muazzam zenginliklerimiz "kapanın elindekaldı."

Kapan da kaçanların çoğu: biçim Ayan (senatör) ve Eşrâf (Tefeci hacıağa) dediklerimiz oldu. Aynı yerler milletten aşırılarak "Kapitalist" adını alan kişilere de yok pahasına kaptırıldı.

Böylelikle bir çeşit derebeği artığı zümre kesilen yerli milli kapitalistlerimiz, modern kapitalist üretimi Türkiye'de kurmak zahmetine katlanmadılar. Bir çeşit kolay arazi sahipleri durumuna girdiler. Türkiye'de kapitalizm bir yol daha vurguncu, türedi bir sermaye çapulculuğuna döndü. Normal kapitalizmin gelişimi kısırlaştı.

Gerçi normal kapitalist sınıfı zerrece burnunun ucunu görür ülkücü bir sosyal girişkin kişilerden derlenseydi, daha kendi ihtilâlini yaparken toprak beylerini ve taşra ağalarını ve eşrâfınıortadan kaldırırdı. 1789 Fransız ihtilâli'nde o işi denemeye kalkıştı, eline yüzüne bulaştırdı. Fransız İhtilâlinden sonra ortaya çıkan bütün burjuva devrimleri, Fransız burjuvazisinin, ağzı yanıklığından ders çıkardı. İlk fırsatta derebeği artığı sınıflarlasarmaş dolaş oldu.

Yalnız Batıda kapitalizm kuvvetle geliştiği için, kapitalist üretimi bu derebeği artığı toprak bey ve ağalarını kapitalizmin dümen suyuna soktu. Onları kapitalizmden sağlıyacakları kazançlarla burjuva toplumuna yerleştirdi ve bu kapitalist sınıfın dışında ikinci bir üst ve egemen olarak EMLAK VE ARAZİ SAHİPLERİ sınıfı hâline getirdi.

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

Parababalarının İşçi Sınıfına Karşı Tavrı !...

Geride bıraktığımız günlerde yapılan Adalet Partisi Kongresi ilginç bir seyir takip etti.

Parababalarının politik örgütü olan A.P.'de daha gerici, daha azgın bir yönetim işbaşına geldi.

Arkasına faşist cinayet şebekelerini, mobilya ve kredi yolsuzluklarını alarak yürümek isteyen Demirel, büyük sermayenin temsilcisi olmaya, İşçi Sınıfının kazanılmış hak ve çıkarlarını yoketmeye yönelik sınırlamalar getireceğini sergiledi!

Adalet Partisi programına Grevlerin sınırlandırılacağı, ekonomik isteklerin dar bir çerçeve içine alınacağı konuldu.

Bu ne demektir?

Genel olarak emperyalizmin içine düştüğü bunalım, ona bağımlı olan ülkemize ağır biçimde yansımaktadır. Sermaye sınıfının bu bunalımı İşçi Sınıfı ve emekçi halkımızın sırtına yüklenmek istenmesidir.

Daha fazla artı-değer sömürmek, daha fazla işsizlik, daha fazla pahalılık yaratmak!... Soydukça soymak, öldürdükçe öldürmek!. İşçi Sınıfımızın kanı-canı pahasına elde ettiği ekonomik-demokratik hakları ortadan kaldırmak! Kan, zulüm ve terör uygulayarak faşizmi katmerleştirmek...

İşçi sınıfımız, tepesinde oynanmak istenen bu oyunları dikkatle takip etmeli kayıtsızlığı, dağınıklığı ortadan kaldırarak emperyalizme ve faşizme, sermayenin her türlü zorbalığına karşı omuz omuza mücadele etmelidir..

FİKRET AKDENİZ
İstanbul Temsilciler Meclisi Başkanı

DEVRİMLER TARİHİNDEN

Türkiye Tarihindeki ilk grev: tersane işçilerinin direnişi

MART

	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	

OCAK

2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	
7	14	21	28	
1	8	15	22	29

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ İLK GREVİ

Ocak 1873, Türkiye işçi sınıfının var olduğunu kanıtladığının tarihidir. Kasımpaşa tersanesinde çalışan işçiler 23 Ocak 1873 de işlerini bırakarak greve başladılar.

Tersaneler Donanma Bakanlığı'nın denetiminde idi. İşçiler uzun zamandır ücretlerini alamamışlar, açlıkla ve yoksullukla kışı geçirmeye zorlanmışlardı. Çeşitli kereler tersane yönetimine ücretlerini istemek için gitmişlerse de bunlardan bir sonuç alınamamıştı. Direnme kararı alan işçiler 10 Ocak'ta toplu olarak Donanma Bakanı'na çıktılar. Bakanlığın işçileri oyalaması üzerine işçiler topluca Babıali'ye giderek Sadrazamla (başbakanla) görüştüler... Bu görüşme çözümü kesinleştirmeyince, işçiler işi yavaşlatarak, direniş kararlılıklarını gösterdiler.

Basın, 600 kadar işçinin toplu direnişlerini, hükümet yetkililerine dilekçe verişlerini ayrıntılı olarak yazdı. 8 Şubat'a kadar devam eden iş bırakımı ve iş yavaşlatma eylemi işçilerin ücretlerini düzenli olarak almaya başlamasıyla bitti... Bu başarı da, Türkiye İşçi Sınıfı'nın ilk başarısıydı.

Zonguldak'ta yer altı maden işçileri prim ödemesinden doğan bir haksızlığı protesto etmek için kömür ocaklarına inmediler. 11 Mart'ta Kozlu yöresinin işçileri de aynı haksızlığı protesto ederek ocaklara inmeyince, direnişe katılan işçilerin sayısı birdenbire büyüdü... Olayın daha da büyüyeceğini düşünerek heyecanlanan yöneticiler, işçileri tehdit ederek olayların önünü alacaklarını sandılar... Türk İş üyesi sendikacılar da, bir dizi yöneticiden hükümete kadar olan halkanın yanında yer alınca, deniz piyadeleri dahil polis, jandarma ve her türlü silahlı kuvvet harekete geçirildi. Bir yanda haklarının ödenmesini isteyen işçiler, bir yan da da silahlarını işçilere çevirmiş askerler ve polisler bulunuyordu. İşçilerin "haklarımızı verin" isteklerine kurşunlarla cevap verildi. Türkiye işçi sınıfı en doğal hakkını isterken içinden "Satılmış Tepe" ile "Mehmet Çavdar"ı şehit verdi.

HABERLER YASAKLANIYOR

Hükümet, işçi düşmanı tutumununu devam ettiriyordu. Olayın bütün kitle iletişim araçları ile duyurulmasını yasakladı. Türk-İş işbirlikçi ve uzlaşmacı tutumunu sürdürerek "işçi örgütü" olduğunu unutmuştu. Hükümet işçilerin bu suçsuz gösterisin de borcunu ödeme yerine, jet uçaklarını uçurarak işçileri korkutmayı denedi. Bu olay Türkiye işçi sınıfı'nın mücadelesinde önemli bir ayrım noktası oluşturmuştu. Bir tarafta işçileri "komünist" olmakla suçlayan sendikasından işverenine ve hükümetine kadar olan halka, bir tarafta da işçilerin sendikal örgütlerini sınıf esasına oturtmak isteyen dünya görüşü...

Daha sonra gelişen olaylar, Türkiye sendikal hareketinde kesin yol ayrımını oluşturan DİSK'in kuruluşuna kadar gelişecek ve Türkiye işçi sınıfı, sınıf ve kitle sendikacılığı ışığında kendi örgütünü kuracaktı.

DİSK BASIN-İŞ
TÜRKİYE BASIN SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

İstanbul eğitiminden bir başka görüntü

Basın - İş Temel Eğitimleri Başladı

Sendikamızın Temel Eğitimleri, 2-3-4 Ekim tarihlerin de İstanbul'da, 6 Ekim tarihinde Ankara'da başladı, devamediyor. İzmit Eğitimleri Kasım içinde konferans biçiminde başlayacak, daha sonra sürekli eğitim biçiminde devam edecek.

Temel Eğitim programı, İstanbul'da üçer günlük eğitimler biçiminde her seferinde işyerlerinden 26 arkadaşımızın katılması ile, Ankara'da ise aynı programın ışığı altında ikişer günlük eğitimler biçiminde uygulanmaktadır

3 günlük eğitimlerde aşağıdaki program uygulanmaktadır:

I. GÜN

A- Kapitalist sömürü,
(Mal, Emek, İşgücü, Ücret, Artı değer)

B- Türkiye'de sınıflar - Sınıf mücadelesi

C- Türkiye'de Finans Kapital ve Faşizm
Film

II. GÜN

Ekonomik mücadele ve Sendikalar

A- İşçi Sınıfının Uluslararası Mücadelesi ve Türkiye İşçi Sınıfı Tarihi

B-Sendikalizm, DİSK-Devrimci Sendikacılık

III. GÜN

İdeolojik ve Siyasi Mücadele

A- İşçi Sınıfı Partisi
Burjuva, Küçükburjuva Sosyalizmleri Orta Burjuva

B- Sosyalist Blok ve Halk Cephesi
Film.

İstanbul eğitimine katılanlar ders dinlerken

Darphane ve Damga T.S. İrtibat Komitesi Seçildi

I Ocak 1979'dan itibaren Toplu Sözleşme görüşmelerine başlanacak olan Darphane ve Damga Matbaasında sendikal hazırlıklar hızla sürmektedir.

Genel Yönetim Kurulu üyesi İbrahim ÇELİK, Baştemsilci Faruk GÜZELAY ile temsilciler Aslan ÜLZEN, Oğuz ATAÇ, Bekir ERDOĞAN, Burhanettin DEMİRCİ ve Musa AKDEMİR'in doğal üye oldukları Toplu Sözleşme İRTİBAT KOMİTESİ seçimi yapılmış, seçim şu şekilde sonuçlanmıştır:

1-Kamil Bayındır	12-Tevfik Çolak
2-Ayhan Öztürk	13-Servet Öztürk
3-İsa Savda	14-Cahit Üzgün
4-Hüseyin Akkaya	15-Refah Üler
5-Hüseyin Kuvvet	16-Selami Ünlü
6-Turgut Saltan	17-Ayhan Uz
7-Veli Yıldız	18-Güngör Sarıyıldız
8-Şaban Aslan	19-Muammer Beriş
9-Hıdır Özkan	20-Ahmet Çorbacı
10-Sefer Ocak	21-Mehmet Çam
11-Hüseyin Talkaya	22-İsmail Evlat

İRTİBAT KOMİTESİ Üye-Sendika bütünlüğünü sağlayıcı önemli görevler yapacaktır.

Nezih Başol, Eşi ve çocuğu ile birlikte

BASIN-İŞ ÖRGÜTÜ BİR YİĞİT EVLADINI KAYBETTİ

BASIN-İŞ örgütü bir yiğit evladını kaybetti. 1972 yılından beri Darphane ve Damga Matbaası Baştemsilciliği, Genel Yönetim ve Genel Yürütme Kurulu üyeliği yapan NEZİH BAŞOL, yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak vefat etti.

BASIN-İŞ'in her kademesinde yıllarca fedakârbir çalışma gösteren NEZİH BAŞOL'un vefatı örgüt bünyesinde derin üzüntü yarattı.

Evli ve bir çocuk babası olan yiğit kardeşimizi BASIN-İŞ üyeleri unutmayacaktır.

YENİSES; ailesine ve tüm BASIN-İŞ üyelerine başsağlığı diler.

İş'den HABERLER

BASIN - İŞ KOCAELİ ŞUBE KONGRESİ YAPILDI

Şube Başkanı A. Salih Küley, eleştirileri cevaplarken

BASIN-İŞ Sendikasının Kocaeli Şube Kongresi 22 Ekim Pazar günü yapıldı. İlan edilen gündem gereği divan seçimi, saygı duruşu ve konukların konuşmalarından sonra Şube çalışma raporu okundu.

Raporlar üzerinde 18 üye eleştiri ve öneriler getirdiler. Şube Yönetim kurulu adına Ahmet Salih Küley eleştirileri cevapladı. Bundan sonra seçimlere geçildi. Seçimlerde kullanılan 222 oydan 183'ünü alan liste göreve getirildi.

Kongreye katılan üyeler konuşmaları dinlerken

Yeni seçilen Şube Yönetim Kurulu: A. Salih Küley Mustafa Kılıç, Remzi Doruk, Mehmet Küçükgençay, Mehmet Türk, Hilmi Şentürk ve Nejdet Ata'dan oluştu.

Şube Onur Kuruluna: Süleyman Sarı, Bayram Sağlık, ve Mahmut Çiftçi,

Şube Denetim Kuruluna: Hasan Erdoğan, Mansur Aydoğan ve İdris Ercan seçildiler.

YENİSES; Kocaeli Şubesinde göreve getirilen yöneticilere başarılar diler.

BASIN-İŞ KOCAELİ ŞUBE YÖNETİM KURULU

Mustafa Kılıç
Şube 2. Başkanı

A. Salih Küley
Şube Başkanı

Remzi Doruk
Şb. Sekreteri

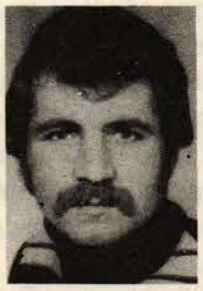

Mehmet Küçükgençay
Şb. Yön. K. Üyesi

Nejdet Ata
Şb. Yön. K. Üyesi

Mehmet Türk
Şb. Yön. K. Üyesi

Hilmi Şentürk
Şb. Yön. K. Üyesi

DÜNYADAN HABERLER

Asya-Okyanusya Basın Işçileri Konferansı Taşkent'te Yapıldı

Asya ve Okyanusya Ülkeleri Kültür İşçileri Sendikaları Konferansı 23-29 Eylül tarihlerinde Özbekistan'ın başşehri Taşkent'te yapılmıştır.

Örgütsel planda BASIN-İŞ Genel Başkanı Burhan Şahin, Teknik planda Hukuk ve Toplu Sözleşme Dairesi Müdürü Okşan Yardımcı'nın katıldığı konferansa 11 ülkeden 26 örgütü temsilen 39 delege katılmıştır.

Kongeransa katılan delegeler kendi ülkelerindeki basım emekçilerinin çalışma ve şaşama koşullarını tartıştılar. Türkiye adına konferansa katılan delegelerden Burhan Şahin Dünya ve Türkiye'nin Genel değerlendirmesini, Okşan Yardımcı'da Basın-İş Sendikasının kuruluşu mücadelesini ve bugün Basın-İş üyelerine sağladığı hak ve çıkarları kıyaslı şekilde açıklamıştır.

BASIN-İŞ Genel Başkanı Burhan Şahin konferansta aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

"Kapitalizmin kötü sonuçlarını restore etmek yerine varlığını reddeden bir mantıkla olayları değerlendirmek istiyorum.

1917'de Rusya proletaryasının devrimler kartalı V. İ. Lenin liderliğinde sömürü ve zulüm çarkı kırıldı. 'Milletler Hapishanesi' Rus Çarlığı yıkıldı. Dünyanın altıda biri Sosyalizme geçti.

Emperyalizm, ilk Sosyalist ülkeyi ortadan kaldırmak istedi. 20. Yüzyılın ortasında NAZİ komplosu sahneye konuldu. Sovyet Proleteryası bu saldırıyı da püskürttü. Bunun sonucu dünyanın üçte biri sosyalizme geçti.

2. Dünya Savaşından sonra da emperyalizmin soğuk savaş kışkırtıcılığı ve silahlanma yarışı devam etmiştir. Bu günde bu durum devam etmektedir.

Son iki yılda ABD 118 Milyar Dolar, Federal Almanya 32.8 Milyar Mark, İngiltere 6,3 Milyar Sterlin askeri harcama yapmıştır.

Emperyalistlerin silah harcamaları sadece metropol ülkelerde kalmamıştır. Emperyalist sisteme bağlı diğer ülkelere de rekor düzeyde silah satışları olmuştur.

Silahlanma yarışında NÖTRON bombası özel bir yer tutar. Emperyalist metropoller bir taraftan silahları arttırırken, diğer taraftar niteliğini geliştirmektedir. Bakteriyolojik ve biyolojik silahlar kategorisine giren Nötron Bombası, Atom ve Hidrojenden kat kat etkilidir.

Emperyalizm soğuk savaş kışkırtıcılığını yoğun bir şekilde devam ettirmektedir. Sosyalist sistemin barışçı girişimlerini sabote etmektedir. Helsinki Nihai Senedinin uygulanmasının engellemektedir. Belgrat Konferansı bunun tipik örneğidir. Emperyalizmin taktiği Sosyalist Ülkelerin barış ve işbirliği çağrılarını sonuçsuz kılmaktadır. Böylece kendisine bağımlı ülkeleri sömürmeyi amaçlamaktadır. Kısacası emperyalizm bunaldıkça saldırganlaşmaktadır.

Kapitalizmin özünden doğan bu bunalım gittikçe derinleşmektedir. Uluslararası tekellerin daha çok kâr hırsından doğan bunalım, emekçi yığınlara yüklenmek istenmektedir. Üretimin rasyonelleştirilmesi adı altında işsizlikve pahalılık arttırılmaktadır.

Kapitalist-emperyalist ülkelerdeki bu bunalıma karşılık İşçi Sınıfı hareketleri gelişmektedir. Özellikle Fransa ve İtalya'daki İşçi Sınıfı ve müttefiklerinin iktidarı alması güncelleşmektedir. Portekiz ve İspanya'da finans-kapitalistler gerilemiştir. Bu ülkelerdeki açık diktatörlük ortadan kaldırılmıştır.

Emperyalizmin ortaya attığı 'Avrupa Komünizmi' proleterya enternasyonalizmine yönelik olumsuz bir olaydır.

İspanya Komünist Partisi Genel Sekreteri S. Carillo is "Avrupa Komünizmi"nin öncülüğünü yapmaktadir.

Buna rağmen İşçi Sınıfı Enternasyonalizmi gelişmektedir. Halkların dayanışması ileri boyutlara varmıştır. Bu dayanışmanın en önemlilerinden biri de Dünya Sendikal alanında görülmüştür.

Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU) her geçen gün güçlenerek Uluslararası alanda tek Federasyon olma yolundadır.

Amerikan tekellerinin CİA eliyle kundurduğu Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Kongederasyonu finans-kapitalistlerin örgütü olarak kundakçılık yapmaktadır.

Türkiye'de TÜRK-İŞ Konfederasyonunun koruyucusu olan bu örgüt herşeye rağmen Dünya Sendikalar Federasyonunun gelişmesini önleyememektedir.

Bu genel Perspektif içinde Türkiye'nin yeri nedir. Türkiye'de neler olmaktadır? Kısaca göz atmak istiyorum:

Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalım, genel olarak emperyalizmin bunalımından ayrı değildir. Ülkemiz NATO CENTO, IMF, Enerji Ajansı, AET gibi emperyalist örgütlere bağlıdır. Emperyalizmin askeri, ekonomik, politik ve mali ağları içerisinde çırpınmaktadır. Çırpındıkça batan, battıkça çırpınan yarı sömürge durumundadır. Türkiyenin 300 bin metrekare toprağında Amerika'nın Atom, Kimya silahları yığılı üsleri kurulu durumdadır.

Böyle bir ülkede anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekel mücadele sınıf ve kitle sendikal örgütlerinin ana görevi olmaktadır.

Türkiye'de Pahalılık ve İşsizlik her geçen gün artmaktadır. Faşist cinayet şebekeleri emekçi halkımızın üzerine saldırtılmaktadır. İşçilerin ekonomik-demokratik mücadelesi kundaklanmak istenmektedir.

Ülkemizde işsiz sayısı 1963'den 1976'ya kadar ki 13 yılda %170 artış göstermiştir. İşsiz sayısı 1 Milyondan 3 Milyona çıkmıştır. Gizli işsizlerle birlikte bu sayı 10 milyonu bulmaktadır. Çalışan her 1000 kişi, çalışabilecek durumda olan, fakat iş bulamayan 850 kişi beslemketedir.

İşsizlik sonucunu doğuran başlıca sebepler şunlardır

-Tekelci sermaye rekabetine karşı koyamayan küçük ve orta işletmelerin kapanması,

-Teknik gelişmenin işverenlerce işsizliği arttırıcı biçimde kullanılması,

-Yetişkin işçi yerine düşük ücretli çocuk ve kadın işçi çalıştırılması,

(Devamı sayfa 7'de)

YURTTAN HABERLER

BU NASIL ÜLKE · En az ücretli de en çok ücretli de · borç içinde yüzüyor!..

Gelir 3 bin, borç 475 lira

Tekstil işçisi olarak çalışan Celalettin Ersöz aylık 3 bin lira net geliri ile dört kişilik ailesini ayda 475 lira borçlanarak geçindirmeye çalışıyor. Dört kişilik Ersöz ailesinin 3 bin lira aylık gelirinin hemen hepsi yiyecek içecek, ev kirasına gidiyor...

Gelir 5 bin, borç taksidi 575 lira

Televizyon montajında çalışan Ergun Özen'in aylık net geliri 5 bin lira. Özen ailesi ayda 575 lira borç taksidi ödüyor. Evin hanımı borçsuz yaşamanın mümkün olmadığını belirtip "Zaten 5 bin liranın 4 bin lirası mutfak masrafı ile kiraya gidiyor" diyor

Gelir 9500, borç taksidi 900 lira

20 yıllık tahsildar olan Ahmet Erol'un eline ay başında net 9 bin 500 lira geçiyor. Birçok aileye göre yüksek olan bu gelirle bile aile bütçesini borçlanmaksızın denk getiremiyor. Erol ailesi ayda 900 lira borç taksidi ödeyerek geçimini sürdürüyor ..

Gelir 20 bin lira yine de taksit ödüyorlar

Hasan Basri Uçak ile eşi Hatice Uçak'ın ikisi de çalışıyor. Birisi banka istihbarat şefi, diğeri ise kambiyo müdürü. Net aylık gelirleri 20 bin lira olmasına rağmen ayda 3750 lira borç taksidi ödüyorlar. 20 bin liralık gelir bile borçsuz yaşamaya yetmiyor.

ASYA-OKYANUSYA BASIN İŞÇİLERİ KONFERANSI

(Baştarafı sayfa 6 da)

-Yeni çalışma alanları yaratacak sanayileşmenin olmaması,

-Ağır sanayinin kurulmamış olması,

Türkiye, Avrupa'nın en düşük ücretlerin uygulandığı bir ülkedir.

Türkiye'deki işçilerin satınalma gücü, Avrupa'daki işçilerden en az 5 kat daha azdır.

Emperyalizme bağımlı olan Türkiye'de işsizlik ve pahalılık gittikçe yoğunlaşmaktadır. Bu olgu karşısında Sendikal mücadele daha sıcak bir alana kaymaktadır.

Bir yandan kollektif akitlerin hayata geçirilmesine çalışılmaktadır. Diğer yandan Emperyalist sömürüye, faşist cinayetlere, işsizlik ve pahalılığa karşı yığınsal mücadele verilmektedir.

Sendikal klasik görevlerin ötesinde uluslararası görevleri de üstlenmek zorundadırlar.

-Emperyalizme, militarizme, faşizme, ırkçı ve şoven baskılara, sömürü ve soyguna karşı mücadele edilmelidir.

-Uluslararası İşçi Sınıfı hareketinin Birlik-Mücadele ve Dayanışması artırılmalıdır.

-Genel silahsızlanma mücadelesine kitlesel gösterilerle katkıda bulunulmalıdır.

-Helsinki Nihai Senedinin hayata geçirilmesi için çaba harcanmalıdır.

Bölgesel planda sınıfsal, mesleki ve kültürel ilişkiler sıklaştırılmalıdır.

Ancak böyle yoğun çalışmalar, emperyalist zorbalığı geriletebilir, sömürü ve soygunu, işsizliği ve pahalılığı, ırkçı ve şoven baskıları ortadan kaldırabilir, Dünya Barışsever güçlerine kalıcı mevziler kazandırabilir."

İŞSİZLİK ve PAHALILIK KAPİTALİST DÜZENİN ÜRÜNÜDÜR!...

Kapitalist toplum, (Kapital: anamal, sermaye) adından da anlaşılacağı gibi, sermayenin hakim olduğu toplum demektir. Sermaye de bütün kapitalist ülkelerde görüldüğü gibi bi, halkın büyük çoğunluğunun değil, küçük bir azınlığın elinde bulunmaktadır.

KİRA SOYGUNUNA KARŞI MÜCADELE İÇİN İLERİ!

«İNSAN İÇİN, İŞTEN GAYRİSİ YALANDIR!»

Kapitalist düzende doğrudan doğruya bu küçük azınlığın düzeni olmaktadır. Bu düzen her ne kadar kapital sahipleri (sermayedarlar) tarafından allanıp pullansa da, "özgürlükçü", "demokratik", "hürriyetçi" gibi gerçeğin tam tersini belirten sıfatlarla büyük çoğunluğa şirin gösterilmeye çalışılsa da:

madem ki o bir sermaye düzenidir,
madem ki sermaye de ufak bir azınlığın elindedir;
böyle bir düzende büyük halk yığınlarının mutluluğu ve refahı düşünülemez.

Çünkü o bir avuç azınlık, tüm saltanatlarını o büyük halk yığınlarının yoksulluğu ve sefaleti üzerine kurmuştur. Ezilen, sömürülen, hor görülen o halk yığınlarının bu yoksulluktan kurtulması, refaha kavuşması, o ufak azınlığın, yani sermaye sahiplerinin saltanatının sonu demektir.

Kurdukları düzende insanca olan, iyiden güzelden yana olan ne varsa soğuk, bencil hesaplar denizinde boğulmuş, yerine en basit para ilişkileri geçirilmiştir.

O kadar ki bugün, parayla satın alınan hakimleri, savcıları, bilginleri ve hatta milletvekilerini duysak, hiç birimizi şaşırtmıyor. "Varsa paran, dünya alem kulun" lafını rahatlıkla söyleyebiliyoruz. ABD İstihbarat teşkilatı CİA'nın bazı devlet adamlarını, kralların bile parayla satın aldığını duymayanımız kalmadı. İnsanlar, kendi yaptıkları, kendi yarattıkları paranın kölesi durumuna getirildiler.

Ne için? Kimin hesabına? Parababalarının, sermaye sahiplerinin hesabına. Paraya kul olmak çok tabii birşey olunca, bu paranın sahiplerine yani sermaye sahiplerine kölelik de normal oldu.

Böylece paranın imparatorluğu kurulunca, parababalarının tek düşüncesi de bu imparatorluğu sürdürmek oldu.

Nasıl sürdürülebilinirdi bu saltanat? Büyük halk yığınlarını bu sömürüye başkaldıramayacak, son veremeyecek derecede teşkilâtsız ve güçsüz bırakmakla.

Ve yapılanlar da her zaman bu oldu. Halkın teşkilâtlanması elden geldiğince yasaklandı. Uygun ortam bulur bulmaz engellenemiyenler kapatıldı. Birtakım sahte teşkilâtlar kurularak yahut kurdurtularak, halkın teşkilâtlardan ve teşkilâtlanmadan soğuması, teşkilâtlara karşı şartlanması sağlandı. Herşeye rağmen ezilen halkın başkaldırması engellenemeyince, en acımasız baskı ve teröre başvuruldu.

Ve bu düzenin olduğu her ülkede işsizler ordusu meydana getirildi. İşsizler ordusu diyoruz. Çünkü hiçbir kapitalist ülkede işsizler kazara iş bulamamış yada bulup da beğenmemiş insanlardan meydana gelmemekte. Aksine işsiz yığınlar bir lokma ekmek uğruna çalışmaya can atar, çalışanlar da bu işsizler ordusuna katılmamak uğruna her türlü çalışma şartını gene bir lokma ekmek uğruna kabul eder durumda bırakır ölçüde bir işsizler ordusu yaratıldı.

Batı Almanya'da 1 milyon işsiz Alman vatandaşı bunun en güzel örneklerinden biridir. Sadece 1 milyona yakınTürkiyeli işçinin çalıştığı Almanya'da daha birçok ülkeden de işçiler çalışmaktadır. Kendi ülkesinde 1 milyon işsiz varken dışarıdan işçi getirmek, yani ne olursa olsun bir işsizler ordusu yartmak, kapitalist sistemeözgü birşeydir.

Nitekim hepsi birer kapitalist ülke olan AET (Avrupa Ekonomik Topluluğu) ülkelerinde 1976 Haziranından 1977 Haziranına kadar işsiz sayısının yarım milyon artması da bu gerçeği vurgulamaktadır.

Pahalılık olgusu da işsizlik olgusundan ayrı ele alınabilecek bir dert değildir. Bir yandan işçiler arasındaki reel kabet ücretleri düşürürken, bir yandan da sermaye sahiplerinin aşırı kâr hırslarının normal sonucu pahalılıktır.

Bunun sonucu da çalışan büyük halk yığınlarının daha da yoksullaşması; sömüren, üstte ve güden durumda olan bir avuç sermaye sahibinin de karunlaşması olmaktadır.

Eğer bu ülkelerde çalışanlar bir ölçüde insanca yaşama olanağına sahiplerse bu onlara sermaye sahiplerinin bir lütfü değil, bütün engellere rağmen çalışan yığınların kan ve can pahasına, uzun mücadeleler sonucu elde ettikleri haklardır.

ARACI ve TEFECİ'ye SÖMÜRÜ ve TALANA KARŞI MÜCADELE...

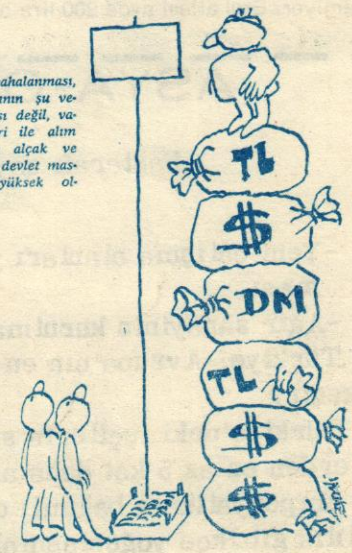

«Hayatın pahalanması, fiyat rakamının şu veya bu olması değil, vatandaş geliri ile alım kabiliyetinin alçak ve iratçılık ile devlet masraflarının yüksek olmasıdır.»

YENİSES, SAHİBİ: Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası adına Burhan ŞAHİN, YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Heyyam DEMİRER, TEKNİK DÜZEN: Basın-İş Basın Yayın Dairesi, YÖNETİM YERİ: Divanyolu, Klodfarer Cad. No:12-2 Cağaloğlu-İst TEL: 26 30 24 - 25 BASKI: Öz-Akın Matbaası SON BASKI TARİHİ:

YENİ SES